

TONIEL Spot '70 vertelt kinderen in Warmenhuizen in toneelstuk over vroeger tijden

'We gieten een vrolijk sausje over het verleden'

Als het koud is zet je gewoon de thermostaat hoger, oorlog is iets van heel ver weg en een broek kopen doe je via je telefoon. Toch? Vroeger ging dat allemaal heel anders. Dat wil toneelgroep Spot '70 uit Warmenhuizen op een actieve en speelse manier laten zien in de kindervoorstelling 'En toen, en toen en toen'.

Hanneke van den Berg
h.van.den.berg@mediahuis.nl

Warmenhuizen ■ Toneelspelers Josée Pieper (60) en Piet Boekel (65) hebben voor het interview hun grappige pruiken even opgezet. Die beloven veel voor het spektakel dat de kinderen in het publiek eind deze maand in Warmenhuizen te zien krijgen.

„Vorig jaar hebben we in museum Eenigenburg op verzoek wat gebeurtenissen van vroeger uitgebeeld”, vertelt Piet Boekel. „Toen kwamen we op het idee om een voorstelling te maken voor kinderen, om ze te laten zien hoe het er vroeger in een dorp aan toe ging. Maar ook landelijke gebeurtenissen, waarin Warmenhuizen een rol speelt, hebben we erin zitten. We hebben het zelf geschreven, samen met onze regisseuse Kate Hoffman, die onlangs op de Toneelschool is afgestudeerd.”

„Dat was trouwens soms best grappig”, zegt Josée Pieper. „Want ook voor haar waren veel dingen onbekend. Toen we het over een kolenkit hadden, dacht ze even dat we het over witte of rode kool hadden, terwijl dat voor een aantal van ons nog iets is waar we dagelijks mee in de handen hebben gestaan.”

Bolletjescafé

Een van de scènes in het stuk gaat over het bolletjescafé in Warmenhuizen. Volwassenen weten vaak nog wel waar die naam vandaan komt, maar kinderen kennen het niet anders dan zo. „Eigenlijk zit er een heel verhaal aan vast. Wat nu het bolletjescafé is, was vroeger het kofiehuis van de vaarveiling. De schuiften voeren door de veiling en de schippers dronken er daarna een kop koffie. Heel veel later won Steven Rooks, die toen in Warmenhuizen woonde, de bolletjestruin in de Tour de France en besloot de eigenaar de hele buitenkant vol bolletjes te schilderen. Dat moest overigens twee keer, want de eerste keer spoelde een fikse regenbui alle bolletjes weg”, lacht Boekel.

Ook speelde Warmenhuizen ooit een belangrijke rol in de Elfstedentocht. In 1940 deed inwoner Sjouke Westra uit Warmenhuizen mee aan

Josée Pieper en Piet Boekel worden langzaam maar zeker commissaris Constant en Agent S. voor het toneelstuk 'En toen en toen en toen'. FOTO MARC MOUSSAULT

„Dat intieme had je in ieder dorp. Je kende iedereen, maakte een praatje. Je ging naar de kruidenier of de dorpslager voor een boodschap

die tocht. „Het was een heel barre winter, erger dan die van 1963”, zegt Josée Pieper. „Samen met vier andere schaatsers sprak hij af om samen te gaan werken en elkaar om te beurt uit de wind te houden. Dat ging de geschiedenis in als het Pact van Dokkum. Ze kwamen samen als eerste over de finish. Met deze scene

willen we kinderen ook laten zien hoe mooi het kan zijn als je samenwerkt”, zegt Josée.

Geen boodschap

„Maar”, zegt Piet Boekel. „wat we gaan spelen is geen stuk met een duidelijke boodschap hoor. Het dient vooral om de kinderen te vermaken. Als ze er iets van meepikken is dat mooi meegenomen, maar dat is niet het uiteindelijke doel. We hebben er een leuk, interactief stuk van gemaakt waar ook muziek en beeld bij zit. In feite gieten we een vrolijk en modern sausje over het verleden. Kinderen van nu moet je geen drie kwartier stil op een stoel laten luisteren naar wat tekst. Die moet je lekker actief laten meedoen.”

„Er zit bijvoorbeeld ook een quiz in, waarbij we kinderen laten raden wat een bepaald Westfries woord betekende en waar een voorwerp van vroeger voor diende”, zegt Josée Pieper. „Ik speel commissaris Constant, die drie agenten op pad stuurt voor een geheime missie. Ze moeten op zoek gaan naar een aantal koffers, die gevuld zijn met voorwerpen en verhalen.”

„En ik ben een van die agenten, genaamd Sydney Second, die sneller gaat dan het licht”, zegt Piet Boekel. „Ik stuit de hele tijd over het podium, rol over de grond, spring in het rond. Vanochtend kwam ik echt met kramp mijn bed uit door het vele re-

Wie, wat en waar

De kindervoorstelling 'En toen en toen en toen' wordt gespeeld in het Dorpshuis, Dorpsstraat 126 in Warmenhuizen op zaterdag 29 en zondag 30 juni. Er is een voorstelling op 29 juni om 14.30 uur en op 30 juni om 14.30 en 16.30 uur. Bij grote belangstelling wordt er op zaterdagmiddag nog een tweede voorstelling aan toegevoegd. Kaartjes kosten 8,50 euro en kunnen online worden besteld op de site van Spot '70: www.spot70.nl

peteren. Maar dat hoort erbij.”

In de snelle, haastige maatschappij van nu zijn er steeds meer mensen die terugverlangen naar vroeger. Naar een tijd waarin alles er wat rustiger aan toe ging en mensen elkaar nog vriendelijk groetten op straat. Wat missen beide toneelspelers zelf van die tijd? Piet Boekel: „Ik mis de

kleinschaligheid van een dorp. Zelf woon ik in Tuitjenhorn en ik ben geboren in Kalverdijk, wat nog kleiner is. Maar dat intieme had je in ieder dorp. Je kende iedereen, maakte een praatje. Je ging naar de kruidenier of de dorpslager voor een boodschap. En als je iets moest betalen vulde je een cheque in die je naar het postkantoor bracht. Die kalmte mis ik wel eens.”

Binnenshuis

Ook Josée, die zeventien jaar geleden in Warmenhuizen kwam wonen, merkt dat er sindsdien wel wat veranderd is. „Maar dat komt deels door de maatschappij op zich. Je bestelt nu veel online, er speelt zich veel binnenshuis af, je stapt niet meer zo makkelijk op een ander af. Dat proces zet zich natuurlijk ook voort in een dorp als dit, al wordt er nog steeds vaak wel vriendelijk gegroet hoor.”

Piet Boekel: „Maar we romantiseren die goede oude tijd ook wel vaak, vind ik. Zo leuk was het allemaal niet. Wij moesten vroeger in de winter haast tegen de kachel aan gaan liggen om het nog een beetje warm te krijgen. Centrale verwarming was er niet. Als het flink vroom, stonden de ijsbloemen op de ramen. Kinderen van nu zullen nog nooit ijsbloemen hebben gezien en dat is maar goed ook. Want die ijzige kou, daar kijk ik zeker niet nostalgisch op terug.”